

Масик Р.І.

Таврійський національний університет імені В.І. Вернадського

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА СФЕРУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ЗАГАЛЬНІ АСПЕКТИ

У статті проаналізовано впливи євроінтеграційних процесів на сферу публічного управління України, крізь призму реалізації у вітчизняній практиці основних принципів європейської концепції публічного управління «Good governance». Трансформація національної моделі адміністрування на засадах справедливого врядування є ключовим завданням політичного керівництва. Розглянуто процес децентралізації, як базову реформу на шляху вступу України до Європейського Співтовариства. Позитивна динаміка з перерозподілу повноважень центральної та місцевої влади була зупинена нападом Російської Федерації 24 лютого 2022 р., що спричинило значні перешкоди для проведення завершального етапу. З'ясовано, що в умовах правового режиму воєнного стану та активізації європейського курсу України, необхідно переглянути підходи до організації та планування стратегічного публічного управління. Першочерговим завданням є формування потужного інституційного механізму, що передбачає розробку відповідної нормативно-правової бази та належну організаційну підготовку. Окрім стратегічного, важливим є локальний вимір, де необхідно оновити підходи до здійснення регіональної політики. Встановлено, що практичне використання «acquis communautaire» (надбання спільноти) у національній правовій системі є необхідною умовою для приєднання країни до ЄС. Досягнення бажаних результатів можливе завдяки адаптації українського законодавства до європейських норм. Цей процес є складним та передбачає великий обсяг роботи із перегляду нормативних актів та приведення їх у відповідність до стандартів Європейського Союзу. З'ясовано, що євроінтеграційні процеси здійснюють впливи не лише на механізми функціонування державного апарату, але й призводять до якісних змін у громадському секторі. Як результат, формування нової моделі суспільних відносин, в основі якої партнерство і співробітництво між владними інституціями та громадськістю, що є запорукою ефективного функціонування системи публічного управління. Дієвим інструментом налагодження продуктивних взаємин між державою та громадськістю є розвиток електронного врядування.

Ключові слова: публічне управління, національна модель, належне врядування євроінтеграція, децентралізація, інституційні зміни, адаптація.

Постановка проблеми. Дослідження впливів євроінтеграційних процесів на національну модель публічного управління є надзвичайно актуальним зважаючи на зовнішньополітичні виклики (повномасштабний напад Російської Федерації 24 лютого 2022 р.) та пошуки дієвих механізмів подолання кризових ситуацій і гарантування безпеки в майбутньому. Україна, як молода країна в центрі Європи, декларує демократичний шлях розвитку, забезпечення прав та свобод людини-громадянина є найвищою цінністю, і головною функцією влади. Прагнення бути частиною європейського політичного та економічного простору, мати доступ до кращих напрацювань та досвіду розвинутих країн позитивно схвалене лідерами 27 країн Європи. Україна отримала статус кандидата на вступ до ЄС 23 червня 2022 р. [11]. Умовою повноцінного входження є проведення змін у найважливіших сферах життя.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Серед науковців, які досліджували проблематику впливів євроінтеграційних процесів на сферу публічного управління в Україні варто виокремити таких як В. Борщевський, І. Грицяк, Я. Журавель, Ю. Ковтун, Л. Кормич, Л. Корнута, Ю. Ліннік, О. Морозова, К. Нестеренко, К. Пастух, В. Сиченко, С. Телешун, О. Хомяк та інші.

Метою статті є розкриття впливів євроінтеграційних процесів на сферу публічного управління в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Перш, ніж охарактеризувати впливи інтеграційних процесів на управлінську систему України, варто розглянути основні принципи та підходи до адміністрування у країнах Євросоюзу, де в основу діяльності національних урядів покладена концепція «Good Governance». У науковому дискурсі існують розбіжності у розумінні та тлумаченні

цього поняття. Дослідник О. Дурман зазначає, що у вітчизняній управлінській літературі використовуються терміни «добре», «здорове», «якісне», «відповідальне», «належне» урядування, і трактуються вони по-різному. Розділяємо позицію дослідника, що поняття «Good Governance» необхідно розуміти як «справедливе урядування» [15].

Тривалий час різні міжнародні організації, громадські інституції, вчені, соціологи, представники бізнесу організовували спільні саміти з метою створення «універсального рецепту» публічного управління та ефективного функціонування державної служби. Результат багаторічних пошуків та напрацювань відображений у стратегії «Less government – more governance» (менше уряду – більше врядування). Зважаючи на чітко затверджений проєвропейський вектор розвитку, геополітичні реалії, такий принцип є актуальним для оновлення управлінської системи України [6].

У рамках концепції «Good Governance» О. Мазур виокремлює вісім складників, які формують зміст та визначають характер управлінської діяльності: участь (усі зацікавлені представники суспільства повинні бути поінформовані та організовані); верховенство права (неупереджене застосування законодавства); прозорість (прийняття рішень відбувається за загальновідомими нормами з вільним доступом до всієї інформації); чутливість (у будь-яких діях та процесах необхідно враховувати потреби всіх зацікавлених сторін); орієнтація на консенсус (узгодження різних інтересів у суспільстві для досягнення згоди щодо важливих суспільних питань); рівноправність (залучення до вирішення питань добробуту всіх груп населення); результативність та ефективність (раціональне використання доступних ресурсів для задоволення потреб суспільства; підзвітність (регулярне здійснювати звітування про діяльність органу публічного управління перед суспільством) [17, с. 111].

Грунтовний аналіз стану впровадження та реалізації зазначених підходів до врядування в управлінській сфері України здійснив Я. Журавель. На думку науковця, реалізація принципу участі потребує реорганізації усіх шляхів взаємодії державного апарату та громадськості. Головною перешкодою на шляху втілення принципу верховенства права в Україні є високий рівень корупції. Ефективне застосування принципу прозорості потребує удосконалення його механізмів, адже наявна законодавча база недосконала і потребує доопрацювання. Перешкоди для впровадження та функціонування концепції «Good Governance» в

Україні зумовлені такими суспільно-негативними явищами як бідність і недостатній рівень правової обізнаності населення. Цей аспект надзвичайно важливим для процесу формування нової моделі публічного управління України, оскільки участь кожного громадянина сприяє процесам державотворення та підвищенню добробуту суспільства [3, с. 35]. Ефективна взаємодія урядового та громадянського сектору, здатні організувати процес публічної політики і як результат, забезпечити суспільні інтереси [10, с. 14].

У реаліях сьогодення інтеграційні процеси України міцно переплетені із безпековими, політичними та економічними чинниками. К. Нестеренко та М. Богатирьова вважають, що державні інституції повинні розробляти і формувати ефективну політику задля реалізації національних інтересів. Для цього необхідно нарощувати ресурсну базу та на її основі зміцнювати економічну, фінансову, науково-технічну потужність країни, підвищувати добробут населення, сприяти культурному, моральному, інтелектуальному розвитку [18, с. 60].

Імплементация кращого європейського досвіду врядування в Україні тісно пов'язана з процесом децентралізації. За своєю сутністю це адміністративна реформа, однак вона відіграє ключову роль на шляху демократичних змін у нашій країні. Нівелювання пострадянських нащарувань та «традицій» суспільного життя, відхід від командно-адміністративних шаблонів управління забезпечують умови для якісних трансформацій усіх сфер життя.

На початку 2022 року на рівні місцевого самоврядування та державного адміністрування спостерігалися недоліки пов'язані з питаннями розподілу повноважень, відповідальності та ресурсів між місцевими виборними органами та місцевими органами виконавчої влади; адміністративного нагляду для забезпеченням законності місцевих актів; служби в органах місцевого самоврядування; статусу та відповідальності місцевих виборних представників [9]. Масштабна збройна агресія Російської Федерації, розпочата у лютому 2022 р. призупинила перебіг децентралізації на невизначений час.

Розділяємо позицію В. Борщевського, О. Василиця та Є. Матвеева, що незавершеність адміністративно-територіальної реформи загрожувє зростанням в Україні інституційних диспропорцій у взаємовідносинах між органами державної влади та органами місцевого самоврядування різних рівнів. Вже сьогодні на різних рівнях

владного апарату звучать заяви про доцільність згортання децентралізації та посилення владної вертикалі в довготривалій перспективі. Розподіл управлінських функцій між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими інституціями щодо їх повноважень є недосконалим і потребує перегляду та модернізації. Негативними факторами, які блокують ефективність механізмів публічного управління в Україні залишається корупція та незлагодженість в інституційній складовій [14, с. 33].

У рекомендаціях Європейського Союзу, щодо плану післявоєнного відновлення України зазначається, що Україна повинна рухатись шляхом чіткого розмежування на законодавчому рівні компетенції центральної та місцевої влади. Пріоритетним напрямком є зміцнення фінансової незалежності органів місцевого самоврядування [2].

В умовах правового режиму воєнного стану, активізації інтеграційного руху України до Європейської Спільноти, необхідності післявоєнного відновлення актуалізується потреба запровадження нової регіональної політики. Основні підходи до реалізації повинні сприяти створенню належних умов для розвитку регіонів у рамках загальнодержавних інтересів і водночас з орієнтацією на максимальне використання власних ресурсів. Важливим є залучення досвіду європейських країн, де сучасні демократичні цінності є основою для формування нової світоглядної системи [8, с. 176].

Перспектива вступу до ЄС, глобалізація, геополітичні виклики та їх впливи на суспільно-політичні процеси в Україні вимагають удосконалення підходів до організації стратегічного публічного управління. Найголовнішою умовою для позитивних трансформацій національної моделі публічного управління та швидкої інтеграції до ЄС є формування потужного інституційного механізму. Для досягнення необхідних результатів, на думку В. Сиченка та М. Лукашука, центральні органи влади повинні координувати та управляти процесами врядування. Водночас зберігається можливість для моніторингу ефективності механізмів державного управління завдяки використанню принципів прозорості та підзвітності [21, с. 93]. Практичні кроки з вдосконалення стратегічного публічного управління наступні: 1) розроблення нормативно-правової бази; 2) підвищення якості моніторингу реалізації базових документів; 3) налагодження оптимального організаційного забезпечення публічного управління; 4) упорядкування повноважень органів публіч-

ного управління та створення чіткої системи взаємодії; 5) планування необхідних заходів для покращення організації стратегічного публічного управління в сучасних умовах [19, с. 102].

Таким чином, беручи до уваги вище зазначене, можна дійти висновку, що дії влади із реалізації окреслених напрямків реформування управління повинні бути диференційованими і враховувати множинну специфіку на різних рівнях адміністрування. Регіональний аспект передбачає орієнтацію на соціальні, економічні та демографічні показники певної територіальної одиниці. Цілком очевидно, що у майбутньому виникнуть труднощі в управлінні прикордонними районами та адміністративними одиницями, на яких велися активні бойові дії.

Задля швидкого виходу із кризового стану, необхідно об'єднати зусилля різних ланок системи публічного управління: державних інституцій, органів місцевого самоврядування та громадського сектору. Основні механізмами інституційних змін: 1) фінансовий (налагодження надійної системи фінансування заходів, передбачених у стратегічних документах і планах розвитку відповідних територій і громад); 2) соціальний (заходи з трансформації соціальних інститутів); 3) ринковий (підвищення ефективності використання наявних ресурсів) [1, с. 34]. Історично склалось, що в Україні є істотні недоліки в організації громадянського суспільства, тривалий час перебування у складі тоталітарного державного утворення із спотвореною моделлю суспільних відносин негативно вплинув на громадський сектор. Забезпечення можливості громадян брати участь у виробленні публічної політики, можливо лише через створення комплексної інституційної системи [10, с. 14].

У контексті європеїзації державного управління в Україні, К. Нестеренко виокремлює три напрями, за якими відбуватимуться зміни. До першого віднесено подолання невідповідності стратегій та структури державного управління процесами європейської інтеграції. Пропонується створення належних умов для наближення національної моделі державного управління до європейської шляхом забезпечення більшої різноманітності структури управління євроінтеграційними процесами. Другий напрямок стосується подоланням невідповідності між обраною стратегією та чинним законодавством України. Необхідно комплексно адаптувати законодавство нашої країни до правових норм ЄС. До третього напрямку віднесено подоланням невідповідності

кадрового сектору до сучасного стану процесу європейської інтеграції України. Зміст рекомендацій щодо подолання невідповідності кадрової політики та кадрового забезпечення сучасного стану інтеграційного процесу полягає у трансформації кадрової політики до вимог часу з урахування євроінтеграції [18, с. 60–62].

Для практичного вступу до ЄС країна-кандидат повинна відповідати Копенгагенським критеріям (наявність стабільних державних інституцій, верховенство прав людини, ефективна ринкова економіка). Україна частково виконала ці критерії. Значна частина європейського права знайшла застосування у нашому законодавстві. За даними українського центру європейської політики, станом на середину 2021 року загальний процес виконання Угоди про асоціацію досягнув показника 49% [16, с. 190].

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є процесом приведення національної правової системи у відповідність до правової системи Європейського Союзу, так званої «acquis communautaire» (надбання спільноти) [12, с. 633]. Цей термін охоплює широкий спектр правових актів та особливості їх використання у країнах Європейського Союзу. До «надбань спільноти» належать усі рішення, що стосуються внутрішньої, зовнішньополітичної, судової і правоохоронної сфери ЄС. Впровадження зазначених стандартів у національні правові системи є однією з умов прийняття країни до ЄС [13].

Складовою частиною процесу законодавчого зближення, зумовленого процесами євроінтеграції, є проникнення управлінських норм ЄС у правову систему публічного управління України. Кожному члену Європейського Союзу проблематично застосовувати різні стандарти у національному законодавстві та законодавстві спільноти. Виникає потреба уніфікації підходів, уряди країн впроваджують у національне правове поле стандарти ЄС і запроваджують їх позитивний досвід. Поділяємо думку І. Грицяка, що національне законодавство у сфері державного управління завдяки інтеграційним впливам в окремих аспектах наближається до законодавства ЄС. Відтак, перед Україною, як країною-претендентом на вступ до спільноти, виникає необхідність розвивати свої системи публічного управління наближено до норм європейського врядування [1].

Аналізуючи розвиток вітчизняної та зарубіжної правової думки, Ю. Ковтун виокремила основні цілі адаптації права України до права Європейського Союзу: 1) набуття членства в

Європейському Союзу; 2) проведення адміністративної, судової реформи, утвердження верховенства права та демократизація суспільних процесів; 3) сприяння доступу українських підприємств до європейського ринку; 4) залучення іноземних інвестицій. Актуальною проблемою є недосконалість і суперечливість нормативно-правових актів, що перешкоджає безпроблемній реалізації прав та обов'язків усіх суб'єктів суспільних відносин. Дієвим методом вирішення цієї проблеми є законодавче врегулювання процесу прийняття нормативно-правових актів суб'єктами правового процесу. Створення національної правової системи відповідно до європейських норм, повинно проходити паралельно із оновленням та пристосуванням наявної законодавчої бази до правового поля Європейського Союзу. Досягнення якісних результатів можливе за умов налагодженої співпраці між усіма гілками влади [4, с. 32].

Окрім зазначених факторів, важливою складовою євроінтеграційних впливів є формування нової моделі суспільних відносин. У європейських країнах основою взаємодії учасників публічної діяльності є партнерство і співробітництво. Діалог і взаємодія є основою комунікативної парадигми суб'єктів державного управління, що включає їх уявлення (як індивідуальних, так і соціальних суб'єктів) про зміст, цілі та засоби публічної діяльності. Стратегія співробітництва, що виявляється у різних галузях життєдіяльності: політиці, економіці, науці та культурі, професійній діяльності, особистому житті – є однією з умов політичної стабільності та економічного прогресу [20, с. 137].

Ефективним механізмом реалізації стратегії співробітництва в умовах сучасного інформаційного суспільства є запровадження електронного врядування. Така модернізація системи державного управління, адаптація її до сучасних потреб суспільства передбачає насамперед взаємодію громадян з владою за допомогою нових інформаційно-комунікаційних технологій. Важливою рисою електронного врядування є демократія. Головною мета – задоволення потреб громадян, досягнення суспільних цінностей шляхом використання переваг інформаційного суспільства. Запровадження інноваційних підходів у всі сфери публічного управління сприятиме подоланню корупції, бюрократії, формалізму, а відтак пришвидшенню процесу європеїзації [7, с. 28].

Наша країна здійснила ряд прогресивних кроків у цьому напрямку, створений і запроваджений в Україні портал державних послуг «Дія»

за період свого функціонування отримав багато схвальних відгуків, а кількість активних користувачів говорить про успішність ресурсу. Інноваційний проект позитивно зарекомендував себе в складних умовах, зокрема, у період пандемії COVID-19 та в умовах повномасштабного військового вторгнення РФ в Україну 24 лютого 2022 року. Адже обмеження мобільності громадян у таких ситуаціях не набуває критичного впливу на результат, що є надзвичайно важливим для суспільного розвитку і ефективної управлінської діяльності [5, с. 181].

Висновки. Таким чином, беручи до уваги все вище наведене можна дійти висновку, що інтеграційні процеси безпосередньо впливають на національну модель публічного управління в Україні та охоплюють широкий спектр організаційних, системних, правових, інституційних, і суспільно-політичних питань. Нова геополітична ситуація значно розширила інтеграційні можливості України, перспектива членства у ЄС передбачає перегляд та адаптацію вітчизняної управлінської системи до стандартів Спільноти, водночас існує потужний запит з боку громадськості щодо максимальної демократизації та відкритості всіх сфер публічної діяльності.

Впливи європеїзації є динамічними і довготривалими. Україна провела ряд реформ, які

наблизили національні стандарти до базових принципів належного врядування, однак умовою вступу до ЄС є повна відповідність кандидата низці критеріїв. Головні напрямки трансформацій у сфері публічного управління передбачають наступне: 1) комплексне запровадження в управлінську практику концепції «Good Governance», беззаперечне та системне застосування і дотримання усіх принципів; 2) реформування системи стратегічного публічного управління з урахуванням зовнішньополітичного курсу та необхідності подолання кризових явищ у середині країни, спричинених збройною агресією Російської Федерації; 3) наближення національного законодавства до європейської системи «acquis communautaire»; 4) проведення заходів із забезпечення інституційної стійкості та завершення процесу децентралізації; 5) створення належних умов для налагодження діалогу і співробітництва органів державної влади та інститутів громадянського суспільства, розвиток електронного врядування. Практичне втілення запропонованих заходів ускладнене тим, що Україна перебуває у стані війни, повернення до мирного життя є головною передумовою для якісних змін у сфері публічного управління і зближення з європейськими стандартами справедливого врядування.

Список літератури:

1. Грицяк І. А. Гармонізація чи наближення національного законодавства у сфері державного управління з *acquis communautaire*? *Міжнародне економічне співробітництво України (правові проблеми)* : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Київ, 18 листоп. 2004 р. Київ, 2004. С. 149–158.
2. Європейський Союз надав висновки та рекомендації щодо плану відновлення України в частині місцевого самоврядування. *Децентралізація в Україні*. URL: <https://decentralization.gov.ua/news/15582> (дата звернення: 12.02.2023).
3. Журавель Я. В. Вплив євроінтеграційних процесів на покращення ефективності організації діяльності органів виконавчої влади. *Порівняльно-аналітичне право*. 2020. № 2. С. 34–36.
4. Ковтун Ю. Є. Нормативно-правове забезпечення органів публічної влади в контексті інтеграції України до Європейського Союзу. *Адаптація правової системи України до права Європейського Союзу: теоретичні та практичні аспекти* : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Полтава, 25–26 жовт. 2018 р. Полтава, 2018. С. 31–33.
5. Кормич Л. І. Складові інституційно-правового механізму електронної демократії в сучасній Україні та їх значення для безпеки суспільства. *Європейський вибір України, розвиток науки та національна безпека в реаліях масштабної військової агресії та глобальних викликів XXI століття* (до 25-річчя національного університету «одеська юридична академія» та 175-річчя одеської школи права) : у 2 т. : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Одеса, 17 черв. 2022 р. Одеса, 2022. С. 179–182.
6. Корнута Л. М. Особливості реалізації принципів сучасного врядування та принципів державної служби в умовах євроінтеграції. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції* : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Одеса, 18 трав. 2018 р. Одеса, 2018. С. 45–47.
7. Малімон В. І. Комунікативні технології в публічному управлінні: навчально-методичні матеріали. Івано-Франківськ : ІФОЦППК, 2018. 51 с.
8. Морозова О. С. Розвиток публічного управління в контексті євроінтеграції: регіональний аспект. *Таврійський науковий вісник. Серія : економіка*. 2020. № 1. С. 169–177. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tnven_2020_1_23.

9. Рекомендації стосовно формування політики з питань Плану відновлення місцевого самоврядування від наслідків війни. Рада Європи Посилення доброго демократичного врядування і стійкості в Україні. URL: http://www.slg-coe.org.ua/wp-content/uploads/2022/07/CEGG-PAD-on-Ukraine-Recovery-Strategy-in-L-SG-area_UKR_FINAL.pdf.
10. Телешун С., Ситник С., Рейтерович І. Публічна політика в Україні: генерація нових смислів управління в контексті світових викликів (досвід євроінтеграції). *Глобалізований світ : випробування людського буття Міжнародна науково-теоретична конференція* : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Житомир, 6 жовт. – 7 лют. 2023 р. Житомир, 2017. С. 12–18.
11. Україна отримала статус кандидата на членство в ЄС. <https://www.kmu.gov.ua/>. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/ukrayina-otrimala-status-kandidata-na-chlenstvo-v-yes>.
12. Хомяк О. В. Адаптація законодавства України до законодавства європейського союзу. *Авіація, промисловість, суспільство : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф* : матеріали Міжнар. науково-практ. конф., м. Кременчук, 12 трав. 2022 р. Харків, 2022. С. 633–635.
13. «Acquis communautaire»: європейська правнича термінологія. *Юридичний факультет ЧНУ ім. Ю Федьковича*. URL: <https://law.chnu.edu.ua/acquis-communautaire-yevropeiska-pravnycha-terminolohiia/> (дата звернення: 12.02.2023).
14. Borshchevskiy V. V., Vasylitsia O. B., Matvieiev Y. E. Public management under martial law: institutional transformations, strategic planning and development mechanisms. *States and regions. series: public administration*. 2022. No. 2. P. 30–35. URL: <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2022.2.5> (date of access: 12.02.2023).
15. Durman O. L. Good governance – basis for building an effective public administration system. *Public administration and customs administration*. 2019. Vol. 1. P. 37–43. URL: <https://doi.org/10.32836/2310-9653-2019-1-37-43> (date of access: 12.02.2023).
16. Linnik Y. European vector of Ukraine – prospects of EU accession. *The formation and peculiarities of the implementation of the European Union's eastern policy*. 2022. P. 182–191. URL: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-224-1-13> (date of access: 12.02.2023).
17. Mazur O., Sokolovska O. Features of implementation of the newest management concepts: regional model of modernization of administrative processes in public authorities in conditions of digital transformation of society. *Public administration aspects*. 2020. Vol. 8, no. 5. P. 107–116. URL: <https://doi.org/10.15421/152099> (date of access: 12.02.2023).
18. Nesterenko K., Bohatyrova M. Reforming of public administration in Ukraine in the context of the European integration. *Lex portus*. 2019. No. 6. URL: <https://doi.org/10.26886/2524-101x.6.2019.4> (date of access: 12.02.2023).
19. Pastukh K. V. Strategic public management in the conditions of European integration. *Public administration and customs administration*. 2022. P. 99–103. URL: <https://doi.org/10.32782/2310-9653-2022-spec.16> (date of access: 12.02.2023).
20. Rachynska O. Communicative partnership as a mechanism for optimizing communicative interaction in public administration. *Public administration and local government*. 2020. Vol. 45, no. 2. P. 135–145. URL: <https://doi.org/10.33287/102029> (date of access: 12.02.2023).
21. Sychenko V. V., Lukashuk M. V. Transformation of public administration in global and European integration dimensions. «*Scientific notes of taurida V.I. vernadsky university*», series «*public administration*». 2022. No. 5. P. 89–94. URL: <https://doi.org/10.32782/tnu-2663-6468/2022.5/14> (date of access: 12.02.2023).

Masyk R.I. THE IMPACT OF EUROPEAN INTEGRATION PROCESSES ON THE SPHERE OF PUBLIC STATE ADMINISTRATION

The article analyzes the impact of European integration processes on the sphere of public administration of Ukraine through the prism of the implementation in domestic practice of the main principles of the European concept of public administration “Good governance”. The transformation of the national model of administration on the basis of fair governance is a key task of the political leadership. The process of decentralization is considered as a basic reform on the path of Ukraine’s accession to the European Community. The positive dynamics of the redistribution of powers of the central and local authorities was stopped by the attack of the Russian Federation on February 24, 2022, which caused significant obstacles to the completion of the final stage. It was found that in the conditions of the legal regime of martial law and the activation of the European course of Ukraine, it is necessary to review the approaches to the organization and planning of strategic public administration. The primary task is the formation of a powerful institutional mechanism, which involves the development of an appropriate legal framework and proper organizational training. In addition to the strategic one, the local dimension is important, where it is necessary to update approaches to the implementation of regional policy. It has been established that the practical use of “acquis communautaire”

(community property) in the national legal system is a necessary condition for the country's accession to the EU. Achieving the desired results is possible thanks to the adaptation of Ukrainian legislation to European standards. This process is complex and involves a large amount of work on revising regulations and bringing them into line with European Union standards. It was found that European integration processes influence not only the mechanisms of the state apparatus, but also lead to qualitative changes in the public sector. As a result, the formation of a new model of public relations, based on partnership and cooperation between government institutions and the public, which is the key to the effective functioning of the public administration system. An effective tool for establishing productive relations between the state and the public is the development of electronic governance.

Key words: *public administration, national model, proper governance, European integration, decentralization, institutional changes, adaptation.*